

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acésta eoa tóta Marti sér'a
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte dîlele.

Prentulu pentru Osîrînguri'a: pre anu
6 fl. pre 1/2 de anu 3 fl. pre unu tri-
luniu 1 fl. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fl. pre 1/2 de anu
4 fl. pre unu triluniu 2 fl. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte sionedeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Pentru ca sà se scia!

Dupa ce de unu tempu incoa d'in tipografi'a
dlui *St. Gyulai* mai iese si unu altu diurnal. a-nume
„*Lumin'a*“ si inca de 2. ori pe septemana: Joi'a si
Dòminéc'a, si dupa ce diurnalulu nostru pone acusi'a
inca iesiea Dòminéc'a; ei dar' scòtrea regulata a
loru dòue diurnale in un'a-si aceea di nu a-rare-ori
dada de dificultati: amu dispusu, ca de aci inainte
sà scòtemu diurnalulu nostru „*Gur'a-Satului*“ in locu
de Dòminéc'a — *Marti sér'a*, pentru ca astu-feliu sà
potemu tienè cu strictétia la regularitate.

Credemu, cà onorabilulu publicu va scéi aprecia
acést'a modificare dupa adeverat'a sa valóre.

Redacti'a si Aministrati'a.

Tôte sunt desiertatiune!

I.

Frundia verde de masline,
Eca-mi dâce órecine: (!)
„Scump'a, dulcea, fericire
Mi suride cu zimbire!“
Inse eu cutezu a-i spune:
„Cà tôte-su desiertatiune!“

„D'apoi óca m'ai fariate,
— Mi cuvanta mai departe —
„La capetu de lunisóra
Am o léfa bunisóra
Si . . .!“ „Taci!“ i dîcu, iti voiu spune:
„Cà tôte-su desiertatiune!“

„Bine dara! . . . tu vei dâce
Pre deplinu cà esci „ferice“,
Dar' en vedi pre d'alta parte,
Si-atunci scumpe, dulce, frate
De securu vei dâce: „n lume
Tôte sunt desiertatiune!“

Déca ai sembria grósa,
Ai si-o nevésta frumósa,
Ea e **Ev'a** de odata, (!)
Cà-ci te baga sub covata; (!!)
Ea dar' scii: „cà tôte'n lume
Nu-su decátu desiertatiune!“

In ea tu te'ncredi pré tare
Scumpe, dulce, frati're,
Chiaru candu ea te pacalesce!
Ha! ha! vedi?! dar' te grabesce,
Cà sà strigi: „cà tôte'n lume
Nu-su decátu desiertatiune!“

II.

Deputatulu se grabesce,
Cà sà mérga susu la *Peste*,
Sà castige drepturi bune
Pentru scump'a (!) lui natiune,
Dar' la tôte se supune
„Intru-alui desiertatiune!“

De „trei ori trei“ ani voru trece,
Si eu dîcu „*Dieu*“ pre-a mea lege,
Cà drepturile egale
Jacu in pung'a cu parale! . . .
Noi oftamu in ast'a lume!
Cà-ci tôte-su „desiertatiune!“

Deputatului stà gat'a
Gur'a-i mare si cascata,
Sà strige „igen“ mereu . . .
„**Nem**“ ferésca Dòmnedicu!
Cà-ci se teme-a se opune
Intru-alui desiertatiune!

Vine-a-casa inapoi
Cu budiele lui „drimboiu“
Si spune cà asta-data
Dfiet'a fù tare 'nfocata!
Dar' nu are ce a spune,
Cà-ci e totu desiertatiune!

Vulgulu tóte-alui le crede,
Dar', sormanulu, Dieu nu vede.
Cà elu pentru-unu blidu de liate
Dreptulu natiei 'lu vinde!
Dar' voru fi, cari i voru spate
Tóta-alui „desiertatiune!“

III.

Ui! cum merge-apoi la scóla
Cu sgomotu — ca „butea góla“ —
„Stroia“, celu d'iu Nascudu,
Ce se tiene „celu mai cultu“,
Dar' sormanulu nu sci' bine
Cà 'ntregu e „desiertatiune!“

Sà vedemu numai unu picu
Pre acelu G. de Fostincu,
Cum rapì rubric'a-nlésa
Alui V. de Cucurésa.
Facù dar' imitatiune
Intru-alui desiertatiune!

Tand'a, Mand'a, potu sà lege
Amicétiá cu elu,
Dar' de-acea potu sà-lu sí frece
Câte-unu picu cu soponelu!
Finescu dar' cu: „tôte-'n lume
Sunt numai desiertatiune!“

V. de Cucurés'a.

TRÉNG'A SÍ FLÉNC'A.

Tr. Nu pricepu Fléncu drago, cà cum de preutulu nostru celebe *Isaica*, barbosulu, sí-a bagatu dóue slujnici care de care mai frumósa.

Fl. — Dara nu scii tu, cà asiè prescriu canónele basericii, sí anume ordinatiunile celibatului introdusu in baseric'a apuséna de catra pap'a *Gregorin* alu VII, care a tienutu pre *Enricu* alu IV. trei díle sí trei nopti descultiu in zapada, in castelulu *Canoss'a*, alu *Mathildei* de *Toscan'a*?

Tr. Tu sári dela objectu, sí nu-mi respondi de-a dreptulu la întrebarea pusa. — Ce-mi pasa mie de *Mathild'a* de *Toscan'a*! —

Fl. Bog da prosti, cà mi-ai facutu unu complimentu. — Audi respunsu la întrebarea ta. — Celibatulu, séu necasatori'a, concede unui preutu celebe un'a servitória cu etatea canonica de 40 de ani. —

Tr. Ei bine; d'apoi cum sí-a togmitu parintele celebe *Isaica* dóue servitórie tenere? — Nu este acestu lucru anticanonicu?

Fl. Nu diu dragutíu, cà-ci parintele *Isaica*, celebele, esplica, in modu egal cu socii sei, canonulu respectiv d'in celibatu asiè: cà totu in întielesulu canonului vietuesce, de sí-tiene dóue servitórie tenere la olalta adunate cu etatea canonica de 40 de ani, ori apoi numai un'a betrana éra in vrest'a acést'a.

Tr. Frumósa talcuire cu moralitate canonica.

Anecdote poporali.

(de G. Sterianescu.)

7. Intru-o comuna romanésca, unde se aflau sí cátiva locuitori unguri reformati, esindu d'in scól'a romana pruncii dupa 4 óre, dupa cum sunt pruncii cam nepriceputi, se abatura pre la baseric'a reformatiloru, care li éra in cale sí chiaru atunci deschisa. Unu bietu pruncutiu curiosu, dupa ce a privitu tóte d'in baseric'a d'in firu in pèru, aruncà ochii asupr'a scaunului de predicare, sí îndata incepù a eschiamá: uita-te: cloşca! ni gaina! ni cocosiei! pi! pi! pi! Firesce, cà la o atare scena cei ce erau in baseric'a au facutu pre pruncu sà pastredie silentiulu sí sà se care de acolo. O muiere reformatá inşé nu s'a îndestulitu cu atât'a, ci a dóu'a di se duse la invetiatoriulu, acusandu pre pruncu, cà a batjocoritu santii d'in baseric'a loru.

8. Unu baronu, între mai multi robotasi, avea sí unu tieganu. Intru-o di promise acestui'a, cà déca va scí sà faca cruce cum se cade, i va dá presentu unu purcelulu.

Tieganulu sí-cerù tempu de 3 díle, ca sà invetie. Dupa espirarea a loru trei díle, se duse la domnulu, spunendu-i, cà e gat'a a face esamenulu d'in studiulu cestiunatu, dar totu odata sí-duse cu sine sí unu púrdelu de alu seu, ca sà-i ajute a duce purcelulu.

Se incepe esamenulu. Tieganulu díce: „in numele Tatalui sí alu Duchului santu. Aminu!“

Mái tiegane! dar' pre „fiulu“ unde l'ai lasatu? lu-reflectà numai decátu Domuulu.“

Tieganulu — cugetandu cà e vorb'a de fiulu lui — respunse: „Mari'a Ta pe elu l'am lasatu in tinda cu saculu, ca sà prunimu purcelulu.“

9. Tieganulu sídeea pe malulu unui riu sí cu o lingura sorbiá apa. Ce faci mái tiegane? lu întrebá Dlu solgabireu. Dór' vedi Mari'a ta, cà mancu zama de pesce! Dar unde-su pescii mái cioroiule? — Ni, colo in apa!

Dreptatea e la putere.

Unu tieranu simplu, vine ca martore intru un'a cauza procesuale, sí face juramentu falsu, ceea ce apoi se dovedesce, sí tieranulu vine, pedepsitu cu arestu. Caus'a procesului a fostu unu magariu.

Unu rege jóra, cà va pastrá cu santiania drepturile sí libertatea popóreloru, nu preste multu inşé se adeveresce, cumca a facutu juramentu falsu, dar' nu i se intempla nemic'a, — pentru cà caus'a juramentului a fostu mai multe milióne de suflete omenesci.

Unu omu are minte, precandu milióne de ómeni n'au minte.

Unu proprietariu de câteva dieci de lantie de pamentu, sí-cauta unu ispravnicu, care cu birisii lui d'in preuna sà-i pórté trebile mosiei lui. Elu pre acesti'a i platesce, dar' li sí poruncesce, pentru cà omulu acest'a are minte. —

Unu poporu inca sí-cauta síe-sí unu rege, care cu ministrii lui d'inpeuna sà-i conduca trebile sí interesele mosiei sele. Pre acesti'a asemene i platesce, inşé nu elu, ci cei'a i poruncescu lui (poporului), pentru cà miliónele acesti'a de ómeni toti la olalta nu au minte!

TANDA SI MANDA.

T. D'apoi auditu-ai, frate, că „G. de Foflincu“ a facutu un'a ne mai pomenita?!

M. Ba! . . . dá ce-e?!

T. D'apoi scii, că a scrisu despre domniștorele acele . . . d'in *Nasendu*, in numerulu 42 alu „Gurei-Sat.“ și ce a scrisu au fostu nescie mintiune și secature seci, provenite de securu numai d'in acea, că respectivele i-au datu vro-data „corf'a“!—acum' ori și la ce! . . .

M. Ha! ha! ha! . . .

T. D'apoi alt'a e și mai grosolana!!

M. No! da ce mai ai d'in nouou?

T. Dá p'rin acea a pusu numai in suspitiune pre „V. de Cucures'a“, că elu și-ar fi scaimbatu numele in „Foflincu“;—și plangendu-se o respectiva de acele pentru ce a avutu onórea a o cunósce și „Gur'a-Sat.“—tatalu seu díse, că pre „V. de Cucures'a“ lu va trage la respundere pre cale politica, și nu pre „Foflincu“?

M. No vedi ce face „Foflinculu“? pre dreptu, că e „Ciofláncu!“

T. Dar' dnulu nostru „Gur'a-Sat“ lu pote dá la lumina la dorinti'a respectivului dnu! déca respectivulu se afla vatematu pre—nedreptu, déca nu— „taca și inghitia!“

M. Asià e!! . . . No audi Dle X! d'in *Nasendu*! Cauta-ti „Foflinculu“ celu adevratu, că-ci numai pre ast'a cale lu poti aflá; ér' cu amiculu nostru nu avé nemic'a de aci inainte; că-ci elu nu-si scaimba numele neci odata, și e basatu pre ce scrie totu déun'a, cătu nu se teme de infricările nimeni! Sâ scii că elu remane pentru totu déun'a: „V. de Cucures'a!“

T. In fine Mari'a sa *Danila*, conducatoriulu beticiloru d'in *Uniadór'a*, reusí p'in intriga de a fi alesu primariu alu cetatii.

M. D'apoi dóra scii tu, că adi lumea e a astoru feliu de ómeni.

T. Frumosu testimoniu d'in partea *Uniadoreniloru*!

M. Frumosu! Nu s'ar deochiá!

T. Dar' de la *Dev'a* ce mai scii?

M. D'apoi decandu marele romanu, (crescutu cu cogile Blasiului) Mari'a sa *Nyáklányi Csuri* immormentá casin'a romana, și tractá atátu de delicatu intieleginti'a romana la alegerea trecuta, nu se mai rúde mai nemicu.

T. Mégis, mégis?

M. Póte să-ti spunu aceea, că intieleginti'a romana nu mai vre să scie de nemicu.

T. Apoi ast'a-o sciu de multu.

M. Asiè dara ce mai vrei?

Pescele pe brézda.

— Poveste populara. —

(Urmare.)

Ajungendu a-casa, se puse la svatu cu bab'a, și dupa multa și indelungata vórba, hotarira: mane să chame pre pop'a *Biru*, pre fetulu basericii *Prescura*, pre dascalulu *Punga-Góla*, pre bireulu *Folticosu*, impreuna cu alti ómeni cinstiti d'in satu, ca să li vina la prandiu. . . și apoi bab'a să li faca mancare gatita bine d'in pescii cei de minune; éra despre tréb'a pesciloru să nu li vorbésca decâtu

atunci, candu ei voru fi gustatu mancarea și o voru fi laudatu-o de buna.

Vorb'a remase vórba: mosiulu se bucurá 'nainte, dar' bucuri'a babei avea să urmeze mai apoi.

Intr'alta díua, care érá acum'a a trei'a, fiindu sant'a Dumineca și díu'a lui Ddieu, mosiulu isi imbracă straiulu de serbatóre, se periá, isi luá bătíulu in mana și mérsa la sant'a baserica, ca să se róge lui Ddieu, și să-si cheme ómenii la prandiu; — éra bab'a remase a-casa, pentru-ca să grigésca de mésa.

Dupa baserica, adeca dupa ce parintele impartí nafur'a, mosiulu díse: „Ddieu să priimésca!“ catra ómenii sei, in frunte cu santulu parinte, și apoi îi postí, pecum a fostu vób'a, la unu scaunu de odihna, la unu prandiu de mancare, și la o vórba buna și prietenésca. Ómenii îi multumira, priimira cu bucuria. . . și apoi pornira cu totii catra cas'a betranului. . . Numai fetulu basericii fugí la preutés'a, ca să-i spuna cum-cá să n'ascepte pre pop'a cu prandiulu.

Dara ómenii isi spargeau capetele și-si framentau mintile, că óre ce are să fia, pentru-ce betranulu asià ca d'in seninu i-a postitu la casa și mésa. — Da, li ferbea sufletulu in rabdare!

Candu sosira la casa, betranulu lasá ca să intre parintele pe portitia, — apoi bireulu celu folticosu, dup' acea dascalulu celu subtíre cu cei'a-l-alti ómeni buni: — domnulu casii trase usí'a dupa sine, adeca elu érá celu mai in urma precum se cade și este datin'a, ca la cas'a sa totu insulu să fia in códa. —

Dar' numai candu intrara pe pragu li se facú—ce și cum li se facú: -- li se parea cumcá li scapera ochii vediendu ce vedu, séu li se parea că vedu.

Érá bab'a—bab'a mosiului, muierea casii — asediata tocmai in pragulu usii: cu capulu cătu o capítia, cu ochii cătu o cépa, incinsa c'unu stergariu, și nespalata și negrigita, cum sunt adeca muierele inainte de a se fi frecatu la ochi.

Mosiulu!—lui i se ridicá mustéti'a d'in drépt'a 'n susu, éra cea d'in steng'a i se cordisíea spre pamentu, faciéa i se facú cam asià, precum este chipulu sórelui colea in spre séra, candu elu se sente cu unu petioru in grópa cu unulu afara de ea; éra sprincenele i se incretira încátu ti parea că vedi unu noru greu ridicandu-se peste diorile vesele ale dílei de demanétia, elu se facú adeca precum sunt barbati, candu vedu cumcá tréb'a nu-e precum ar trebú să fia. —

Bab'a ferí d'in cale; mosiulu isi postí ómenii in casa; ómenii intrara; și apoi mosiulu esí la bab'a, éra ómenii, remasi singuri, stetere privindu unii la altii precum privesce tieganulu la pagub'a vecinului, — ca și candu i-ar placea să-si díca „Oleu! că uritu me fripsera!“

Candu se sentí mosiulu singuru cu bab'a, și bab'a singura cu mosiulu, mosiulu stete inaintea babei și priví la ea, éra bab'a stete inaintea mosiului și priví la elu.

„Dar ce mi-ai adusu ómenii acesti'a asupr'a capului?!“ — se restí bab'a. —

„Dar' nu ti-am poruncitu eu!? — ca să gatesci pescii pe prandiu“ — se restí mosiulu.

„Ce pescii pecatului!?“ — întrebá bab'a, facendu-se ca si care nu scie nemicu.

„Pescii, ce i-am aflatu pe brézda!“ -- díse mosiulu nestemperatu. —

„Pesci pe brézda! — făcu mi sant'a cruce! — Dar' ai tu minte!? — cine a mai vedutu pesci pe brézda!? — grai bab'a facendu-si cruce si minunandu-se — cam asiã cum se minuna omulu care s'a culcatu sér'a in patu, apoi demaneti'a se trezeste ininsu pe pamentu. — Neci nu e minune: pesci pe brézda nu e unu lucru numai — ec' asiã — ca sa nu te poti minii, audindu de elu.

„Eca-te mai cu muierea asta! — grai mosiulu. — „D'apoi ca si tu ai fostu de facte candu i-am aflu.“

„Pescii pe brézda! — Ba! ferésca-me Ddieu! —

„Tu muiere! tu ti-ai perdutu mintile! —

„Ba tu, mosiule, ai nebunitu!“

Apoi se facu vórba, si ómenii se incaierara, si reu lucru era sa fia, deca n'ar fi esitu parintele si bireulu si dascalulu cu ceia-l-alti ómeni buni, pentru-ca sa véda ce e, cum si pentru ce.

„Audiți parinte si jupune bireu si ómeni buni si intiepleti!“ — grai bab'a catra cei ce esiau d'in casa. — „S'a mai pomenitu decandu e lumea, ca pescele sa crésca pe brézda, in urm'a ferului de plugu!?“ —

„Sà ferésca Ddieu, — grai parintele plinu cu frica de Ddieu. Este si pecatu a grai si crede unu lucru ca si acel'a.“

„Audi tu!?“ — díse bab'a catra mosiulu.

„Acea nu se póte, — grai bireulu celu aspru la porunca, — in pamentu cresce numai rodulu lui Ddieu!“

„Ai auditu acum'a!?“ — grai bab'a catra mosiulu.

„Pescii nu potu sa crésca decatu in apa,“ — grai dascalulu celu mai cu carte omu d'in satu. —

Ceia-l-ali ómeni detere d'in capu, dícendu si ei „da! da!“ cumcà pescele nu se afla pe brézda. —

(Va fia in nrulu viitoriu.)

CIGURI-MIGURI.

(□) Ministrulu *Costafornu* d'in Romani'a, imbie pre jidanii de acolo cu paspórte pentru *Americ'a*. — Óre noi pre ai nostri unde sa-i imbiamu, ca sa mérga? credu ca mai bine ar fi la *Ierusalimu*, unde facura ei candva atata paradacu restignirea lui *Cristosu*.

(□) Ministrii unguresi multu se minunéza, cum de pone acum'a neci un in d'intre ei nu a priimtu ordulu legiuinei de onóre d'iu *Belsubian'a*.

(□) Cu ocaziunea Congregatiiei trecute a com. *Carasiu* aristocrati'a de 7 pruni de acolo, se a fostu sfasiatu in doue partide, si anume in partid'a *servantocésca*, si in cea *bancherota*. Mai tardiu apoi éra-si se intrunira aceste doue partide, si alesera capu alu comitatului pre unulu d'in alt'a partida, asiã numita partid'a *prostolana*.

Meliti'a redactiei.

(*Eróre do tipariu.*) In nrulu trecut, pagin'a 170. column'a a 2'a in locu de: „Pop'a betivu. *Contecu* cortesiescu“, sa se citésca: „Pop'a betivu. *Cantecu* cortesiescu.“

Celoru ce au intrebatu: li se face cunoscutu, ca mai dispunemu de esemplarie complete, precum dela inceputulu actualului anu, asiã si dela 1 lei Octomvre incéce. — Faca inse bine Dni'a-loru a si aboná nu numai a intrebá!

Dni I. *Stefanoviciu* in M. — La tempulu seu ti s'au fostu transmis: deca inse totu-si nu i-ai priimtu: vin'a va fi fostu la posta. Acum'a de a don'a óra.

Dni T. *Danu* in S.-N. — Abonamentulu iam priimtu. uii aparuti in acestu semestru ti i-am apeditu.

Dni A. *Voit* in *Lipov'a*: Costulu priimtu, urii aparuti in acestu trilanu ti sunt transmis.

On. „*Societati de lectura delu Institutulu archiepresanu pedagogico-teologicu d'in Sabiu*. Dónno! cu gren ni se póte nóa a dá diurnalulu gratisu la câte societati si institute de invetiamentu tóte, dupa ce pre noi nu numai ca nu ne spriginesee nime (afora de abonantii nostri), dar avemu inea si o pretausia de 1006 fl. in v. a. pre la unii dni abonati de cei „gur'a díce — gur'a minte.“ Dar' totu-si v'-amu asemnatu diurnalulu si pentru mai de parte. Ceremu inse — ca in trecut — sa ni anticipati costulu francarii de 60 cr. — Éra in cea ce priveese expresi'a multumiriloru Dvóstre celoru ferbinti, pentru ajutoriulu ce vi l'amu datu anulu trecut, — lasati-o la o parte; *am facutu ce am poiutu*. —

Dni V. *Biberau* in B. r. — Aida da, sa o mai probezu si cu DTA; grigi inse sa li omu de cuventu, ca-ei diurnalulu ti iam transmis conformu cererei.

Lui *Nipocopo Laviciu* in A. — Asemeni povesti comice priimimtu cu mare multumire, dara sa fia scrise cata se póte de poporulu. Cele scurte inea voru fi bine-priimite.

Dni *Candidu A.* in A. — Abonamentulu priimtu, urii aparuti dela 1. lui *Juliu* ti-sunt transmis.

Dni *Stanescu* in B. — Asemenea.

Dni N. *Muresianu* in N. — Ti-am implinite cererea indata.

Lui *V de Cucurés'a*. — Ori ce cariera este onorifica deca ea este ocupata consiintiosa. Cele apromise le acceptamu cu doru. Diurnalulu ti s'a pornitu. Discursulu „*Tand'a si Mand'a*“ va aparé in prossimulu nrulu.

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu si corectore: **Basiliu Petricu.**

1-3.

Avisu.

Subsemnatulu are onóre a aduce la cunosciinti'a onor. publicu romanu, cum-cà a deschisu pre *piati'a Logosului*, in cas'a dlui *Panaiotu*, un'a negociatoria de marfuri feliurite. anume: de *spiceria, manufacture si de Nirenberg'a*.

Atatu *isvórole* d'in cari am trasu acesti artici si de unde tocmai am sositu, catu si *calitatea si pretiulu* loru celu catu se póte numai de moderatu, me indreptatiescu a sperá de a fi onoratu cu ordinuri numeróse.

Recomandandu-me deci onorab. publicu atatu d'in locu catu si d'in impregiuru, me rogu totu-o-data a me sprigini in intreprinderea mea, dandu-mi concursulu potentiosu cu atatu mai vertosu, cu catu ca, *acést'a este abia a 3-a firma romana* in acestu orasú romanescu!

Comandele d'in afara le voiu efectuá cu cea mai mare promptitudine.

S. B. Popoviciu

(Nepotu repausatulu Iov'a Popoviciu.)

Se afla spre vindicare si se potu trage dela subsemnatulu editoriu (*Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27*) urmatóriele uvrage romanesci:

1. „*Poesii de Iulianu Grozescu*“ cu portretulu autorului. Pretiulu 2 fl. in v. a.

2. „*Buchetu*“, cadritu romanescu pentru forte-pianu de dn'a *Maria Nicóru* nascuta de *Sierim*. Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „*Calindariulu Babeloru*“, calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data si pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O colectiune completa d'in diurnalulu umoristicu „*Gur'a Satului*“, semestru II. anulu 1870 brosiuratu. Pret.: fl. 3 v. a.

5. O colectiune completa d'in diurnalulu umoristicu ilustratu „*Gur'a-Satului*“, cursulu intregu alu anulu 1871. brosiuratu. Pretiulu fl. 6. in v. a.

Dupa 10. esemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura. fia in valórea lui.

M. B. Stanescu.